

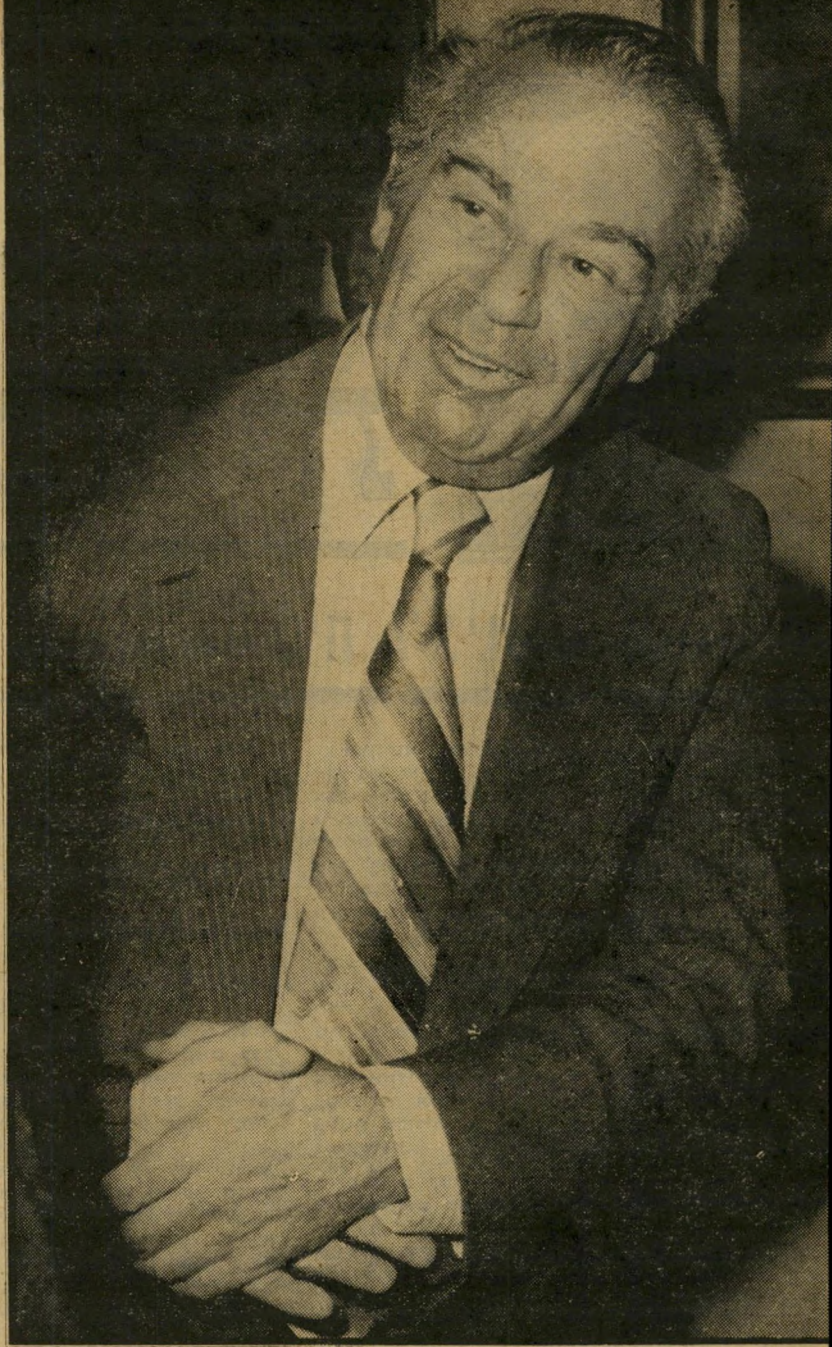
איך הפך שמואל תמיר

שליט יחיד בחברה גדולה -

ואיך פרש ממנה

כעבור 13 שנים

תמיר

שמואל תמיר (למעלה) ומרגוט קלאוזנר (משמאל)

והדלקה

מרגוט קלאוזנר ושמואל מ. תמיר (כצולל-סון), עורכי-דין. מרגוט אחת משלוש בנותיו של בעל רשת הנויות-נעליים בברלין, היתה אשה זקנה, גלמודה ותימהונת. היא האמינה ברוחות, בחיים שלאחר-המוות, בהתקשרות בין אנשים חיים ורוחותיהם. היא עסקה באופן פעיל בפאראפסיכולוגיה, בסיאנסיס ספיריטואליסטיים ובעיסוקים דומים. יחד עם זאת היתה נאיבית בצדדי רה שראיתאמן. היה קל מאד להשפיע עליה, ואנשים ממוחזרים לקניספור ניצלו את חולשותיה. לא פעם היתה מעבירה סכומים ניכרים, בארץ ובחו"ל, לבני שהשיי פוע עליה כאותו רגע, כשעה שישיה בה ליד שוחרן של בית-הקפה.

..תמיר ירש את בגין

עד אז לא חיבבה מרגוט את תמיר. בעיניה הוא היה "רוויזיוניסט", והי רוויזיוניסטים רצחו את ארלוזורוב. אך בעיקבות הפרשה של אדי לפטוויץ השתנתה דעתה על הפרקליט הנמרץ. הוא כבש את ליבה. עד כדי כך, שראתה בחלום את מראך אלוהים, שאמר לה כי "שמוי

מרגוט קלאוזנר ושמואל מ. תמיר (כצולל-סון), עורכי-דין. מרגוט אחת משלוש בנותיו של בעל רשת הנויות-נעליים בברלין, היתה אשה זקנה, גלמודה ותימהונת. היא האמינה ברוחות, בחיים שלאחר-המוות, בהתקשרות בין אנשים חיים ורוחותיהם. היא עסקה באופן פעיל בפאראפסיכולוגיה, בסיאנסיס ספיריטואליסטיים ובעיסוקים דומים. יחד עם זאת היתה נאיבית בצדדי רה שראיתאמן. היה קל מאד להשפיע עליה, ואנשים ממוחזרים לקניספור ניצלו את חולשותיה. לא פעם היתה מעבירה סכומים ניכרים, בארץ ובחו"ל, לבני שהשיי פוע עליה כאותו רגע, כשעה שישיה בה ליד שוחרן של בית-הקפה. או היתה פשוט רושמת את ההעברה על מפית של בית-הקפה. מפיות אלה הפכו מפורסמות, ובנקאים בארץ ובחו"ל הכירו אותן היטב. ההיכרות בין מרגוט ותמיר נבעה אף היא מן הנאיביות שכימעט לא-היאמן של הזקנה התמימה. בשנות ה-60 היו האולפנים נגונים ביי קשיים כספיים גדולים. בזמנים כאלה היתה מרגוט קלאוזנר נוסעת לשווייץ השקטה, שם יכלה לחיות מבלי להיות מטרדת על ידי נושים וטרדנים. באחד הימים, ביושבה בבית-הקפה בציריך, נפגשה עם בעלהוון

ב יום 5 במרץ 1964 התכנסו במשרדו של עורך-הדין שמואל תמיר, בשד' רוטשילד 15 בתל-אביב, כמה אנשים, שהיו עדים לקבלת החלטה מיוחדת במינה. משרדו של תמיר שימש גם כמשרדה של חברה בשם בית יהודה, חברת-האחזקה של מרגוט קלאוזנר, שהיתה או הבעלים הבילעדיים והמהלל הכליכולה של אורי-פנייהסרטה הרצליה. באי אותה ישיבה — אסיפה שלא-אמן המניין של חברת בית יהודה — כללו את מרגוט קלאוזנר עצמה, שנבחרה כיו"ר הר ישיבה, את בנה עמוס מוקדי (ברנדשטר), שהיה בעל מניה רגילה אחת, החנה צבי שפילמן (בעל בתה מרים), גם הוא בעל מניה רגילה אחת, ועורך-הדין תמיר. מרגוט קלאוזנר היתה בעלת שאר 98 המניות הרגילות של חברת בית יהודה. חברה זו החזיקה בכל מניות-ההצבעה של אולפני-הרצליה, כך שמי ששלט בבית יהודה שלט גם באולפנים. האסיפה קיבצה פה-אחר הצעה שהוצעה על-ידי מרגוט קלאוזנר. היא קבעה כי חברת "בית יהודה" תמסך מניות-שליטה אחת, שתוקי צה לעורך-הדין תמיר ולשותפיו למישרה, עורך-הדין ישראל פיק. מניה זו תקנה לבעליה בכל עת 75% מקורות החברה בכך אסיפה, וכן את הזכות להקן כמנכ"ל היתה די שג חברת "בית יהודה". זכות זכו הוקנתה לשמואל תמיר בכל ימי חייו, ואחרי מותו ירשי רא פיק. חוץ מזה קבעה ההחלטה כי תונפקנה ש מניות-ההצבעה רגילות, ששתיים מהן תוקצינה לצבי שפילמן, שתיים לאשתו מרים ושתיים לגיסו עמוס מוקדי. כן נקבע, פורמאלית, כי לעולם לא יחול שינוי כלשהו במצב זה, אלא בהסכמתו של בעל מניות-השליטה. הרי הוא שמואל

העברה על מפיח

די להכין את ההחלטה המורה, יש להתורע אל שתי דמויות-המפתח: